

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 84. Maduntini, & postea Carnutensis cleri congressus adversus Papæ
diploma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI. „ditis eundem procuratura sit fructum,
A.C. 1591. „quietem, & tranquillitatem, quam
 „regnantibus præfatis nostris Præde-
 „cessoribus eadem in Regno nostro pro-
 „curavit, si post Dei honorem nobis
 „præstabant obedientiam, quam tan-
 „quam boni, fidelesque subditi legiti-
 „mo, ac proprio suo Regi debent. „ Hæc
 postrema verba Rex ideo apponi vo-
 luit, ne hoc edictum schisma confir-
 mare, omnemque illius tandem ex-
 tirpandi spem præcidere videretur.

§. LXXXIV.

*Maduntini, & postea Carnutensis
 Cleri congressus adversus
 Papæ diploma.*

Thu. l. 101. Rex cum pariter Episcopos hortatus
Spond. n. 8. esset, ut ipsius partibus adhærerent,
 ac tempestive, ne quid ipsis, & sacro Or-
 dini, ex Pontificis diplomate detrimenti
 accideret, mature deliberarent, hinc
 Præsules Maduntæ agentes conventum
 indicebant, ut hoc diploma discuterent,
 ac circa beneficiorum collationem ne-
 cessaria disponerent: quoniam vero
 Papa indictis severis etiam poenis præ-
 ceperat, ut Præsules relicto Regis
 obsequio ab illis quoque urbibus,
 quæ eidem parent, excederent,
 ideo hi Præsules mentem suam his
 verbis declarabant: „tempore adeo pe-
 „ricu-

„riculoso gregem nostrum deserere haud Sæcul. XVI.
 „licitum, minusque decens esset, si pa- A.C. 1591.
 „tria, domibus, & bonis, quæ in nostri
 „obsequii præmium a Regibus recepi-
 „mus, relictis tanquam vagi inde rece-
 „deremus, exiguamque pensionem a
 „Papæ Nepotibus per Dei misericordiam
 „emendicaremus: (*) præterea Regi, qui
 „continuatae victoriae gloria celebris
 „evadit, cum Romana Curia in gratiam
 „redeundi media non desunt: nos vero
 „ab eodem deficere nequimus, quin
 „ad extremam paupertatem redacti om-
 „ni ope destituamur: imo nequidem
 „salva Religione deserere possumus
 „ejusmodi Principem, qui nostram e-
 „tiam operam, ac institutionem implo-
 „rabit, ut in Catholicæ fidei præceptis
 „erudiri, atque ad sinum Ecclesiæ re-
 „verti valeat. Postea hi Ecclesiastici
 ad Pontificii diplomatis examen proce-
 debant, cum vero huic labori insuda-
 rent,

(*) Hæc in contemptum Sedis Apostolicæ
 a Clero Gallicano, qui omni tempore amplissi-
 ma beneficia ab eadem recepit, fuisse prolata
 valde dubium est. præcipue cum Continua-
 tor hanc in rem alleget Thuanum, & Spon-
 danum, qui tamen de ejusmodi ludibrio nul-
 lum omnino mentionem faciunt, sed ex ad-
 verso hujus Cleri decretum longe aliud, &
 valde moderatum referunt.

Sæcul. XVI
A. C. 1591.

rent, Maduanus Dux Maduntam inopina vi subigere moliebatur, eapropter hoc Conventu Carnutum translato ibidem hoc examen continuabatur: re autem completa Præsules die vigesima prima Septembris edito decreto declarabant, quod præfatum Gregorii XIV. diploma ad effectum deducere non possent, eoquod tam circa rei summam, quam modum omnino nullum, injustum, ac sollicitantibus Franciæ hostibus datum esset, proin illo nec Episcopi, nec alii Franciæ Catholici Regi addicti obstringi possent: (*) insuper in eodem decreto veros Catholicos, ac præcipue Clericos hortabantur, ut iunctis viribus apud Deum suas preces interponerent pro sui Principis conversione, quam ipse in sua inauguratione sponderat: denique hoc scriptum dirigebant ad omnes urbes, Regni que Ordines, ac generatim ad omnes Catholicos, dato etiam omnibus Parochis, & Vicariis negotio, ut hoc decretum e suggestu promulgarent, illudque Ecclesiarum valvis affigerent. Huic decreto sua nomina apponebant Borbonius, & Lenoncurtius Cardinales,
Raynal-

(*) Addebant hi Præsules: id tamen salvo cultu, & honore, qui Pontifici Romano debetur.

Raynaldus Beluna Bituricensis Archi-
episcopus, Philippus Beceus Nanneten-
sis, Nicolaus Thuanus Carnotensis, Ni-
colaus Fumeus Bellovacensis Episco-
pus Comes, & Par Franciæ, Henricus
de Escublo Mallacensis Episcopus, cu-
jus Sedes postea Rupellas translata est,
Claudius Clacessius Catalaunensis An-
tistes Comes, & Par Franciæ, Rena-
tus de Daillon nominatus ad Bajocen-
sem Episcopatum, Joannes Tuchard
Bellofanensis Abbas, Jacobus David
Perronius postea Cardinalis, & Clau-
dius Gouin Bellovacensis Decanus. li-
dem Præsules Legationem quoque Ro-
mam decernere statuebant, nec tamen
hoc negotium cuidam Episcopo deman-
dare volebant, seligentes Lucemburgi-
cum Ducem, qui quoque hanc provin-
ciam deprecabatur, eo quod Regius Se-
natus sese opponeret, caussatus, quod
nuper decreto, cujus supra memini-
mus, edito inhibuisset, ne quisquam
Romam mitteretur, simulque Papam
velut Franciæ hostem declarasset.

§. LXXXV.

*Senatus Parisiensis edictum contra
Catalaunense decretum.*

Attamen Fœderatorum Senatus Pa-
risiis stabilitus edicto ab illa Curia,
quæ partim Catalauni, partim Turo-
nii

Sæcul. XVI.
A.C. 1591.

Mem. de la
Lig. tom. 4.
pag. 377.